

[Bernhard Baunsgaard]

vil have, at man siger det, men hvis normalhandlerne ikke generes af den særlige indkomstskat, sådan som venstre og socialdemokraterne har gennemført den, hvad skulle vi så have den særlige undtagelseslov om familiehandler for?

Jeg skal stærkt opfordre socialdemokratiet til nu at tage sig sammen. CD henviste for et øjeblik siden heroppefra til augustforliget i 1976 og bemærkede, at der stadig væk blev forhandlet. Så vidt jeg har opfattet det – og jeg har dog vist været til alle møderne – forhandles der ikke, men der stilles en uendelig række af spørgsmål. Hvornår vil socialdemokratiet erkende, at vi er nødt til at få ordnet den lov om særlig indkomstskat? Vi kan ikke være tjent med at fortsætte med den meget dårlige lov, som venstre og socialdemokrater gennemførte i sin tid. Hvornår tager socialdemokratiet dog konsekvensen af, at det er spilfægtteri at fortsætte disse forhandlinger, når sagen dog er den, at CD og kristeligt folkeparti fremsætter egne forslag om særlig indkomstskat, alt imens de foregiver, at de forhandler med os andre? Jeg opfordrer endnu en gang socialdemokratiet til at tage konsekvensen af det.

Man får en stærk mistanke om, at der kun er én eneste fornuftig forklaring på, at socialdemokratiet fortsætter med disse forhandlinger, og det er, at der skal være kommunevalg den 7. marts. Jeg håber inderligt, at jeg tager fejl, men socialdemokratiet kan kun bevise det ved at gå ind i de ordentlige forhandlinger om den særlige indkomstskat, vi er nødt til at have.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er særdeles positive over for at løse de problemer, som lovforslaget her omhandler, nemlig vores generationsskifteproblemer specielt i landbruget. Så er spørgsmålet, om forslaget her er den rette måde at løse disse problemer på, og om det skal være en midlertidig ordning, som det er foreslået. Her kan man selvfølgelig henvise til det, som vi var nogle, der gennemførte forrige år, nemlig en lempelse af kapitalbeskatningen for familiehandler, som skatteministeren jo klart har sagt gav en fordobling af handlerne på dette område. Og så kan man selvfølgelig føre dette videre og sige, at hvis man lavede en midlertidig ordning for hele spektret, så ville

man selvfølgelig få en større omsætning af landbrugsejendomme, end man hidtil har haft.

På den anden side kunne man spørge, om ikke der er meget uretfærdigt i at kvotere folk på den måde, altså hvis de er over 60 år, skal de slippe, men er de nu 59 år, skal de straffes med den store hammer. Er der en, der har været så uheldig at gå hen og blive enke, ja så kan hun heller ikke afhænde gården uden at skulle betale kapitalvindingsskat. Endelig er der det spørgsmål, at hvis man nu er over 60 år og afhænder sin ejendom uden at skulle betale kapitalvindingsskat, så fremgår det i al fald ikke, så vidt jeg kan se af forslaget, at man ikke kan gå hen og erhverne sig en ny ejendom og derved gentage det nok en gang. I al fald må det afklares, om man må sige farvel til erhvervslivet, hvis man afhænder sin gård. Det må da i al fald være forudsætningen.

Vi er lidt bange for at lave en sådan midlertidig lov. Vel kan det fremme omsætningen, men det vil skabe så mange problemer, at jeg tror, at disse problemer langt vil opveje – eller nedveje, hvis man må sige det – de fordele, man kan få ved en sådan løsning.

Vi er som sagt opmærksomme på de problemer, der er, og vi har prøvet i forskellige samarbejdskonstellationer at løse disse problemer på en fornuftig måde, men det har aldrig været muligt at få dem løst på en måde, som vi i al fald synes om. Derfor må vi sige, at her ligger et forslag, og det skal vi da ikke afvise på forhånd som helt ubrugeligt, der kan være tanker i det, som kan bruges. Men så må jeg nødvendigvis også sige til de konservative – også for at imødegå hr. Bernhard Baunsgaard – at vi i øjeblikket forhandler i anden regie, og disse forhandlinger ønsker vi at gøre færdige.

Jeg må også sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at disse forhandlinger bliver lidt vanskelige, når hr. Bernhard Baunsgaard i tide og utide som en anden Cato siger: desuden mener jeg, at disse forhandlinger bør afbrydes, for de vil ingenting. Selvfølgelig vil vi da have svar på de spørgsmål, som er nødvendige for at få en fornuftig lovgivning igennem. Jeg synes, at de radikale skulle gå fornuftigt ind i disse forhandlinger i stedet for hele tiden at piske os andre for, at vi ikke vil noget.